

Levél a Haditechnikai Kutatók és Fejlesztők Napjára

HIM, 2012. március 1.

Tisztelt Állománygyűlés! Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Sajnos munkám most máshová szólít, mindazonáltal rendkívül fontosnak érzem, hogy ezen az ünnepi napon néhány gondolatot megosszak Önökkel.

A Haditechnikai Intézet múltja dicsőséges. Ennek a közösségnek a múltja, ha visszatekintünk rá, dicsőséges – ám ha közelről nézzük, láthatjuk, hogy nagyon nehéz volt. Az első időben egy elvesztett világháború után, egy kemény békeszerződés rendelkezései által gúzsba kötve, meglehetősen szűkös anyagi lehetőségek között nagyon nehéz volt megtalálni a lehetséges válaszokat a fejlődés által felvetett haditechnikai kérdésekre. Aztán a 2. világháború után – bár lényegesen jobb feltételek mellett – más típusú nehézségek határolták be az alkotómunkát. A rendszerváltoztatás után eltelt 20 év során a környezet óriási technikai fejlődése éles ellentétben állt az egyre szűkülő kapacitásokkal és a honvédelmi vezetés megrendelői szándékaival.

A Haditechnikai Intézet a maga korában világszínvonalú válaszokat adott a neki feltett kérdésekre. Világszínvonalú válaszokat adott, hiszen szakmájuk iránt elkötelezett, kitűnő tudósok és mérnökök dolgoztak benne. A munka, amelyet el kellett végezni adott volt, és a magyar hadmérnökök elvégezték – néhány világszinten is egészen egyedülálló terméket bocsátva a Magyar Honvédség rendelkezésére. Mindennap

megtették, amit kellett, azok között az anyagi és technikai lehetőségek között, amelyek rendelkezésre álltak és az eredmények nem maradtak el.

Nos, Önöktől is ilyen munkát és efféle válaszokat várunk. A honvédelmi vezetés tudja, hogy számíthat Önökre. Az elmúlt 20 esztendő minden baja és nyomorúsága ellenére is megmutatták, hogy őrzik a Haditechnikai Intézet legszebb hagyományait és felmutatják legjobb eredményeit. Kitűnő programokkal bizonyították és bizonyítják napjainkban is, hogy tudásban és gondolkodásban a legjobbakkal is felveszik a versenyt.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Állománygyűlés!

Napjainkban Magyarország és benne a Magyar Honvédség megújítása folyik. Természetesen a kettő szorosan kapcsolódik egymáshoz. Ez egyfelől jelenti azt, hogy a nemzetet egyre szorosabban össze kell kötni a Magyar Honvédséggel. Ugyanakkor azt is jelenti, hogy a Magyar Honvédségnek a maga területén ki kell vennie a részét a nemzet életének megújításából.

A Magyar Honvédség megújításához elengedhetetlenül hozzátartozik anyagi háttérének teljes újragondolása. Újra kell építenünk egykor szép napokat látott, és az ország gazdaságát rendkívül komolyan szolgáló hadiiparunkat, amely nem csak munkahelyeket tartott fenn és a GDP-hez járult hozzá jelentős összegekkel, de segítette új technológiák megjelenését és meghonosodását is.

Ennél kisebb célt nekünk sem érdemes magunk elé tűznünk. El kell érnünk, hogy, amit hazai bázison le lehet gyártani, azt le is tudjuk gyártani. El kell érnünk, hogy magyar mérnök és magyar munkás munkájából készült magyar termékekkel helyet találjunk a világpiacon. Azon a világpiacon, ahol nagyonis komoly verseny folyik minden területen.

Önöknél senki sem tudja jobban, hogy milyen komoly feladat hárul mindebből a Haditechnikai Intézetre.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Önöknél senki sem tudja jobban, hogy a teljes haditechnikai kutatás rendszerét is meg kell újítani. Azt várom és elvárom Önöktől, hogy a Haditechnikai Intézet hagyományainak megfelelően a rendelkezésükre álló eszközöket maximálisan kihasználva keressék a jövő útjait, és adjanak jó válaszokat a honvédség előtt álló technikai kihívásokra.

Szeretném, ha tudnák, a honvédelmi vezetés tisztában van küldetésük jelentőségével, és a rendelkezésére álló minden lehetséges eszközt biztosítani fog munkájuk sikeres elvégzéséhez.

Azt kívánom mindannyiunknak, hogy írjanak egy új, dicsőséges fejezetet a haditechnika történetének könyvébe. Egy olyan fejezetet, amely méltó az elődökhöz és méltó hivatásukhoz is.

Tisztelettel köszönti Önöket:

Hende Csaba

Magyarország honvédelmi minisztere